

УДК: 657:005.591.452:336.71

Пилипів Надія Іванівна,
доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри теоретичної і прикладної економіки
Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника

П'ятничук Ірина Дмитрівна,
кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку і аудиту
Івано-Франківського університету права
імені Короля Данила Галицького

ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВО-ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ ДІЛОВОГО ПАРТНЕРСТВА БАНКІВ

У статті досліджено питання визначення сутності системи ділового партнерства банків. Проведено аналіз сучасного стану бізнес-зв'язків у системі ділового партнерства банків. Досліджено інформаційне забезпечення у системі ділового партнерства комерційних банків та обґрунтовано необхідність виокремлення ділових партнерів різних рівнів. Виявлено взаємозв'язок облікової системи банку з іншими підсистемами управління та формування звітності. Обґрунтовано необхідність виокремлення окремих облікових операцій у автоматизованих інформаційних системах банку та визначено їх будову для цілей ділового партнерства. Доведено, що формування якісного обліково-інформаційного забезпечення системи ділового партнерства банків сприяє ефективній реалізації бізнес-зв'язків, є основою для проведення аналізу та формування стратегії поведінки банку із його партнерами.

Ключові слова: обліково-інформаційне забезпечення, облікова система, ділове партнерство, ділові партнери, ділова репутація, бізнес-зв'язки, банки.

Постановка проблеми. У сучасних умовах формування якісного обліково-інформаційного забезпечення є основою запоруки ефективної діяльності облікових служб банку, раціонального функціонування системи бухгалтерського обліку, а отже, і всієї установи.

Особливості технічного забезпечення організації обліку банківських установ, некоректно сформовані завдання їхнім керівництвом, які мають вирішуватись, а також упровадження нових об'єктів обліку, що сприяють формуванню більш детальної інформації про діяльність установи та розвитку ділового партнерства викликають необхідність пошуку науковцями й бухгалтерами-практиками шляхів його вдосконалення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням облікової системи займалися такі вітчизняні та зарубіжні дослідники, як: А. М. Герасимович [9], О. В. Васюренко [8], Л. В. Нападівська [7], Н. В. Наконечна [6], Ю. Д. Чацкіс [14], Г. П. Голубнича [1], С. О. Левицька [3; 4], В. А. Дерій [2], Г. П. Табачук [12] та інші. Однак, проведений аналіз спеціальної літератури дав змогу встановити, що питання

формування облікового забезпечення системи ділового партнерства банку потребує подальшого дослідження.

Постановка завдання. Метою роботи є формування обліково-інформаційного забезпечення системи ділового партнерства банків з метою створення вигідних бізнес-зв'язків, визначає актуальність даного дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження. Становлення ринкової економіки сприяло формуванню підвищеної зацікавленості до діяльності банківських установ, що пов'язано з виконанням їхніх функцій. Однак, різке загострення кризової ситуації в країні зумовлює кризові явища і у банківській системі, тому надзвичайно важливо за таких умов сприяти підвищенню ділової репутації банків, як результату ефективного виконання основної їх діяльності і формуванню економічних відносин при співпраці з діловими партнерами.

Масштаби відносин, які формуються у системі ділового партнерства банків у національній економіці можна оцінити з наведених у табл. 1 даних.

Таблиця 1

Кількість клієнтів банків та кількість відкритих клієнтами рахунків у вітчизняній банківській системі

Показник	Станом на 01.01.				
	2010 р.	2011 р.	2012 р.	2013 р.	2014 р.
Кількість клієнтів – юридичних та фізичних осіб, млн.	127,2	127,6	131,3	131,8	74,4
Кількість відкритих клієнтами рахунків, млн.	159,6	166,4	169,0	182,9	116,0

Джерело: складено на основі [13]

Згідно з даними звітності (форма № 410 «Звіт про кількість клієнтів банків та кількість відкритих клієнтами рахунків») станом на 01.01.2014 р. 180 банків обслуговували 74,4 млн. клієнтів – юридичних та фізичних осіб (резидентів і нерезидентів), які відкрили поточні та вкладні (депозитні) рахунки. За 2013 р. кількість клієнтів, які обслуговувалися в банках, зменшилася на 57,4 млн. [13].

Загальна кількість відкритих клієнтами рахунків на звітну дату становила 116,0 млн., у тому числі: поточних – 99,5 млн. (85,8% від загальної кількості рахунків, відкритих у банках); вкладних – 16,5 млн. (14,2% від загальної кількості рахунків, відкритих у банках). За 2013 р. загальна кількість відкритих клієнтами рахунків зменшилася на 66,9 млн. [13].

Агреговані дані станом на 01.01.2015 р. відсутні. Однак, у зв'язку із погіршенням економічної ситуації в країні, можна стверджувати, що загальна кількість клієнтів та відкриті ними рахунки у банку протягом 2014 р. мала також негативну тенденцію.

Аналіз літератури свідчить, що систему ділового партнерства комерційних банків слід розглядати як сукупність бізнес-зв'язків і відносин, які ґрунтуються на діловій етиці, довірі й горизонтальних зв'язках, виникають між діловими партнерами з приводу отримання взаємної економічної вигоди та зниження ризиків і витрат за рахунок виникнення ефекту синергії [5].

Основною метою ділового партнерства є отримання економічної вигоди від співпраці. Відповідно до цього, у науковій літературі ділових партнерів банку поділяють на партнерів двох рівнів [10]:

- ділові партнери I рівня – це особи, з якими банк вступає у співпрацю, в результаті якої отримується новий продукт чи послуга (інші банки, страхові компанії, агентства нерухомості, оціночні компанії та ін.);
- ділові партнери II рівня – це особи, з якими банк вступає у співпрацю шляхом укладання договорів (угод) для надання банківських послуг (клієнти).

Тобто, з однієї сторони банк вступає у фінансові відносини з метою отримання економічної вигоди через утворення нових банківських продуктів і послуг. Для цього, спочатку налагоджуються контакти з потенційними партнерами, збирається інформація щодо ідентифікації партнера, оцінки його надійності, тривалості присутності на ринку, рівня їх кваліфікації і порядності. Зареєстрована, нагромаджена і оброблена інформація служить основою для прийняття рішення про вибір ділових партнерів як I, так і II рівня [10].

При цьому, ділові партнери I і II рівня для вибору банку збирають та оцінюють інформацію про: рейтинг банків, їх фінансову стійкість, тривалість присутності на ринку, рівень кваліфікації і порядність менеджерів банку. У свою чергу, ділові партнери для встановлення співпраці надають банку інформацію для їх ідентифікації, тобто облікову та необлікову інформацію. Доцільність співпраці банку з діловими партнерами встановлюється також після дослідження ринку потреб споживачів банківських послуг та аналізу вже наявних послуг.

Такий розподіл ділових партнерів на рівні дає змогу сформувати ефективну систему обліково-інформаційних потоків з метою отримання взаємної економічної вигоди всім сторонам ділового партнерства.

Від порядку організації обліково-інформаційного забезпечення системи ділового партнерства залежить можливість банку встановлювати взаємовигідні відносини з різними суб'єктами. Це пояснюється тим, що внаслідок вивчення одержаної інформації у партнерів формуються знання про ділову репутацію банку, завдяки якій будуть формуватись бізнес-зв'язки.

В управлінні діяльністю банків, важливим аспектом якого є координація та регулювання системи ділового партнерства з метою досягнення стратегічних цілей, необхідним є отримання і застосування менеджерами цільової інформації [14].

Доречно зазначає науковець Л. В. Нападівська, що управління починається з інформації (розробка планів), на підставі якої оцінюється діяльність (облік і контроль основних показників діяльності), виявляються резерви та невикористані можливості (аналіз інформації), ухвалюються рішення та оцінюється ефективність прийнятих рішень [7, с. 78]. Саме така інформація формується у системі обліку.

Облікове забезпечення управління суб'єктами господарювання можна охарактеризувати як систему, оскільки воно має ознаки, властиві системі: наявність зв'язків (у тому числі зворотних), поділ на частини, наявність структури (упорядкованих елементів), цілеспрямованість, збереження певної стійкості в заданих межах під впливом зовнішніх факторів та багатоаспектність [14].

Основою визначень системи бухгалтерського обліку, що запропонувала значна група науковців (А. М. Герасимович [9], О. В. Васюренко [8], Н. В. Наконечна [6] та ін.), є те, що під останнім слід розуміти сукупність правил, методик та процедур обліку виявлення, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення та передавання

інформації про господарські операції зовнішнім користувачам, а також внутрішнім користувачам для прийняття управлінських рішень.

Таким чином, облікова система охоплює збирання, оцінювання, тлумачення фінансових даних та звітування про фінансову діяльність банку, кінцевим продуктом системи обліку є фінансові звіти. Отже, бухгалтерський облік забезпечує своєчасне й повне відображення всіх операцій банку та надання користувачам інформації про стан активів і зобов'язань, власний капітал, результати фінансової діяльності та їх зміни.

Для прийняття правильного рішення стосовно діяльності банку в майбутньому зацікавленим особам необхідно враховувати інформацію про минулі події, які мали відношення до діяльності банку. Таку інформацію також надає облік.

Облік забезпечує зворотний зв'язок за кожним прийнятим рішенням, і фінансові звіти, які періодично складаються для зацікавлених осіб, містять у собі відомості про економічні наслідки раніше прийнятих рішень.

Тому облікова інформація необхідна широкому колу користувачів – внутрішніх та зовнішніх – для прийняття відповідних рішень [8].

Облікова система, незалежно від розмірів банку, призначена для збору, опрацювання фінансової інформації про установу банку та періодичного звітування. Фінансові звіти складають наприкінці кожного звітного періоду, який часто також називають обліковим періодом. У межах річного облікового циклу банки складають проміжні фінансові звіти за менші періоди (квартальні, місячні).

Ведення бухгалтерського обліку і звітності в комерційних банках здійснюється згідно з нормативними актами, затвердженими НБУ, а саме: інструкцією про застосування плану рахунків бухгалтерського обліку комерційних банків; положенням про організацію бухгалтерського обліку і звітності в банках України; правилами організації фінансової та статистичної звітності банків України; планом рахунків бухгалтерського обліку комерційних банків України.

Організація елементів обліку у банках має деякі специфічні властивості. Наявність особливостей у системі бухгалтерського обліку в банках обумовлена сферою їхньої діяльності – фінансові ринки, а відповідно і специфікою операцій, які вони здійснюють, та їх роллю в забезпеченні стабільності грошово-кредитної системи. Як підприємство, що працює на фінансових ринках, банк належить до категорії підприємств – фінансових посередників і здійснює операції на грошовому, кредитному ринках та ринку цінних паперів із використанням різноманітних фінансових інструментів. Цим банки суттєво відрізняються від підприємств, які діють у сфері виробництва і левова частка операцій яких припадає на закупівлю сировини, її оброблення і виготовлення готової продукції та її реалізації. Тобто, у загальному плані об'єкт обліку – це грошовий обіг, що обліковується за банківськими рахунками [9, с. 10].

Цілком правомірно науковець А. М. Герасимович у своїй праці [9] наводить особливості облікової системи банку. Погоджуємось з цією думкою та вважаємо за доцільне виокремити й інші не менш вагомні властивості, які в цілому можливо сформулювати так:

- зміст і структура плану рахунків (мультивалютність; наявність управлінського обліку; подвійний запис операцій за позабалансовими рахунками);
- параметри і форми ведення аналітичного обліку;
- відображення і документування банківської операції в обліку на момент її здійснення;
- закриття «операційного дня» і щоденне формування балансу;

- специфіка діяльності банку – сфера обміну, яка базується на грошово-кредитних відносинах;
- основа бухгалтерського обліку банків – облік фінансових розрахунків, а не традиційних операцій;
- високий рівень автоматизації облікових процесів та ведення електронних розрахунків;
- взаємодія облікової електронної системи з іншими банками, у тому числі з НБУ.

Предметом бухгалтерського обліку в комерційному банку виступають банківські операції, які впливають зі статутної діяльності банку: розрахункові операції, депозитні операції, операції з цінними паперами, позичкові операції, операції з касового обслуговування бюджетних рахунків, операції з основними засобами банку, валютні та ін. Виконання таких операцій має вплив на результати діяльності банку.

У бухгалтерському обліку кожному об'єкту відповідає рахунок. У структурі плану рахунків можна виділити три частини, які логічно пов'язані між собою: балансова частина; частина доходів і витрат; позабалансова частина [9, с. 22-41, 64].

Правильне розуміння ознак, які покладено в основу групування рахунків усередині розділів та класів, у подальшому полегшить проведення аналізу банківської діяльності [9, с. 73].

Фінансовий облік повинен забезпечити реалізацію принаймні двох функцій:

1) запис інформації про операції, які виконуються банком, та можливість відобразити ці операції в агрегованому вигляді у балансовій та фінансовій звітності для аналізу та управління;

2) запис детальної інформації про параметри та контрагентів кожної операції з метою отримання звітів різного рівня для внутрішнього користування, подання перевірним органам та для обрахування макроекономічних параметрів грошово-кредитної статистики. Крім того, враховуючи високу ступінь автоматизації ведення бухгалтерського обліку, необхідно передбачити низку параметрів для автоматизованого виконання завдань, наприклад, для нарахування відсотків, складання допоміжної фінансової звітності за окремими видами операцій (кредитними, депозитними і т. п.).

Здійснення агрегованого обліку для виконання першої функції забезпечується за допомогою синтетичного обліку, тобто з використанням бухгалтерських рахунків. Однак, не всю необхідну інформацію можна відобразити на рівні лише балансових рахунків, оскільки це призведе до того, що план рахунків стане громіздким та незручним для роботи.

Щоденна детальна інформація про здійснені банком операції відображається в основній формі аналітичного обліку – особовому рахунку. По кожному балансовому і позабалансовому рахунку відкриваються рахунки аналітичного обліку. Виділення особових рахунків залежить від виду активу, зобов'язань і власного капіталу з розподілом за контрагентами [9, с. 87-88].

Опрацьовувати інформацію в обліковій системі дозволяють інформаційні системи банків. Згідно з постановою НБУ «Про затвердження Положення про забезпечення безперервного функціонування інформаційних систем Національного банку України та банків України» №265 від 17.06.2004 р. «інформаційні системи банків – комплекси програмно-апаратних засобів, призначені для вирішення банками та їх філіями власних завдань у сфері автоматизації, технічної й технологічної підтримки діяльності Центру сертифікації ключів банку та взаємодії з інформаційними системами Національного банку. До цих систем належать система автоматизації банку (САБ), внутрішньобанківська

міжфілійна платіжна система (ВМПС), інформаційна система Центру сертифікації ключів банку тощо» [11].

При застосуванні автоматизованих облікових систем можна вирішити проблему оперативності звітних даних. Якщо при паперовій бухгалтерії операції накопичення даних в облікових регістрах, обчислення підсумків та перенесення даних між обліковими регістрами потребують великих витрат праці та завжди пов'язані з помилками, то при застосуванні комп'ютерів ці операції виконуються з мінімальною участю людини. До того ж, низькою є ймовірність допущення арифметичних помилок, а також помилок, пов'язаних з неправильним перенесенням тієї чи іншої цифри [3, с. 367-372].

Однак, попри уся досконалість автоматизованих форм обліку і вони мають серйозні недоліки. Р. Ентоні та Дж. Ріс до таких недоліків зараховують, по-перше ускладнення процесу контролю за записами, адже зберігання даних й арифметичні дії сховані від споглядання; по-друге, керівництво і менеджери підприємств вимагають від працівників обліку велику кількість різних звітів, що, на нашу думку, призводить до збільшення непродуктивних витрат часу працівників, зростання витрат на папір і електроенергію, прискорення зношуваності персональних комп'ютерів та копіювальної техніки [2, с. 39-45; 4, с. 88-95].

На відміну від підприємств, банки складають баланс щоденно і день є для них найменшим обліковим періодом, в якому повторюється обліковий цикл. Отже, протягом кожного звітного періоду облікова система мусить збирати та опрацьовувати економічну інформацію про всі операції, які проводить банк [12, с. 38-42]. Досягається це завдяки автоматизованим інформаційним системам.

Автоматизована банківська система (АБС) включає в себе базову підсистему – «Операційний день банку». Основні функції цієї підсистеми наступні:

- введення та опрацювання розрахунково-грошових документів;
- створення та ведення особових рахунків клієнтів і масивів нормативно-довідкової інформації;
- робота з картотеками;
- опрацювання особових та бухгалтерських рахунків;
- ведення аналітичного і синтетичного обліку, формування балансу та відповідних форм за кожний день (реєстрів аналітичного і синтетичного обліку) та форм фінансової звітності.

У підсистемі «Операційний день банку» опрацювання облікової інформації здійснюється за одним і тим самим обліковим циклом.

Фаза 1 – збір економічної інформації про кожну операцію. Початкова фаза циклу опрацювання інформації – це збір первинної інформації щодо кожної операції.

Фаза 2 – аналіз операцій – це термін, що вживається для опису в термінах облікової моделі процесу вивчення її подвійного впливу на установу. Аналіз операції починається тоді, коли з'являється документ, який вказує на завершеність операції. Відповідно до характеру операції і застосування фундаментальної облікової моделі наслідки операції реєструють у системі бухгалтерського обліку.

Фаза 3 – запис операцій у журнал. Після аналізу економічні наслідки кожної операції вводяться з документа або окремого меморіального ордера в комп'ютерну систему.

Фаза 4 – перенесення даних до Головної книги. В автоматичному режимі всі операції розносяться за бухгалтерськими рахунками.

Фаза 5 – складання перевірного балансу. На підставі даних Головної книги

складають перевірочний баланс. Це робиться для перевірки правильності записів та для подальшого використання. Перевірочний баланс складається як робочий баланс за всією номенклатурою бухгалтерських рахунків.

Фаза 6 – трансформаційні записи. Виправлення помилкових записів, виявлених у процесі складання перевірочного балансу. Виконується звірка даних аналітичного обліку (особових рахунків) з даними синтетичного обліку (оборотно-сальдова відомість, відомість за залишками та ін.). Виправлення виконується шляхом здійснення зворотних записів за бухгалтерськими рахунками, тобто методом зворотного сторно на підставі виправних ордерів. Передбачено виконання коригувальних проведення, які використовують для обліку нарахованих процентних та інших доходів і нарахованих процентних та інших витрат. Списується також безнадійна заборгованість.

Фаза 7 – трансформація перевірочного балансу. Після складання виправних та коригувальних проведення та їх реєстрації й відображення в Головній книзі складається трансформований перевірочний баланс для контролю за правильністю коригувальних записів.

Фаза 8 – підготовка фінансових звітів. Після складання коригувальних проведення Головна книга містить усі відповідні рахунки та їх сальдо, необхідні для складання звіту про фінансові результати, а також бухгалтерського балансу. Фінансові звіти, які складаються протягом облікового періоду (денні, місячні, квартальні), називаються проміжними.

Фаза 9 – закриття рахунків. Наприкінці річного облікового періоду виконуються заключні проведення. За допомогою заключних проведення закриваються тимчасові рахунки, до яких належать рахунки з обліку доходів і витрат і відкривається рахунок «Результат поточного року». Підсумовуються залишки за кожним бухгалтерським рахунком.

Фаза 10 – підготовка повного перевірочного балансу. Ця фаза має процедурний характер. Її мета – перевірка сальдо рахунків після перенесення всіх заключних проведення до Головної книги. У комп'ютеризованій обліковій системі це може бути зроблено автоматично. Цей повний пробний баланс складають до початку нового облікового періоду. Оскільки всі рахунки звіту про фінансові результати закриваються наприкінці облікового періоду на рахунок фінансового результату поточного року, то повний пробний баланс складається тільки з постійних рахунків (тобто рахунків активів, зобов'язань та капіталу власників). Кінцеві сальдо рахунків Головної книги після здійснення заключних проведення будуть початковими сальдо цих рахунків у новому обліковому періоді [12, с. 38-42].

Особливості функціонування банків зумовлені специфічними властивостями їх бухгалтерського обліку. З метою формування необхідної інформації для цілей управління доцільно виокремлювати облік у банках у відповідності до здійснення ними їх фінансової (основної) та господарської діяльності.

Так, облік основної діяльності банків включає систематизацію інформації стосовно здійснення ними операцій, які впливають зі статутної діяльності банку: облік розрахункових операцій; облік кредитних операцій; облік касових операцій; облік депозитних та інших зобов'язань банку; облік операцій з цінними паперами; облік валютних операцій; облік лізингових операцій; облік інших операцій основної (фінансової) діяльності банку.

Облік господарської діяльності передбачає систематизацію інформації про господарські операції, які забезпечують належне функціонування банку: облік основних

засобів і нематеріальних активів та матеріалів; облік доходів, витрат і фінансових результатів; облік капіталу банку; облік внутрішньобанківських операцій (операцій з обліку матеріальних цінностей, МШП, витрат на утримання персоналу, нарахування та сплати податків і платежів, дебіторської і кредиторської заборгованості за господарськими операціями банку та ін.); облік інших операцій господарської діяльності банку. Таке розмежування облікових операцій уможливує розмежовувати і згрупувати інформацію для цілей ефективного управління системою ділового партнерства, забезпечуючи необхідним обліковим забезпеченням як внутрішніх, так і зовнішніх користувачів. Виокремлення цих операцій у автоматизованих інформаційних системах банку наведена на рис. 1.

Рис. 1. Будова системи автоматизації обліку для цілей ділового партнерства банку

Джерело: авторська розробка.

Облікова система банку служить джерелом інформації для інших важливих управлінських підсистем, а саме, для системи планування і бюджетування, контролю та аналітичної системи. Як наслідок, менеджерами формується відповідна звітність, в залежності від користувачів.

Висновки. Таким чином, проведене наукове дослідження стосовно формування обліково-інформаційного забезпечення системи ділового партнерства банків, дозволило встановити, що облікова система відіграє особливу роль у ефективній реалізації бізнес-зв'язків, оскільки є основою для проведення аналізу та формування стратегії поведінки банку із його партнерами, і тому становлять основу для подальшого дослідження.

Список використаних джерел

1. Голубничка Г.П. Удосконалення обліково-аналітичного інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень [Текст] / Г.П. Голубничка // Вісник КНУ ім. Т.Шевченка. Економіка. – 2005. – № 74. – С. 44-45.
2. Дерій В.А. Форми (системи) обліку та відображення в них витрат і доходів підприємства [Текст] / В.А. Дерій // Міжнародний збірник наукових праць. – 2010. – № 1 (16). – С. 37-46.
3. Левицька С.О. Інформаційне забезпечення системи бухгалтерського обліку [Текст] / С.О. Левицька, О.В. Король // Вісник НУВГП. – 2009. – Вип. 3. – Ч. 1. – С. 367-372.
4. Левицька С.О. Облікова система підприємства в умовах сучасного реформування вітчизняної економіки / С.О. Левицька, І.М. Васильчик // Проблеми раціонального використання соціально-економічного та природно-ресурсного потенціалу регіону: фінансова політика та інвестиції. Збірник наукових праць. – 2011. – Вип. XVII. – № 4. – С. 88-96 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://archive.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/prvse/2011_4/2_4.pdf.
5. Максимів Ю.В. Экономическая сущность и принципы функционирования системы делового партнерства коммерческих банков / Ю.В. Максимів, М.И. Пыльпив // Гуманитарные, социально-экономические и общественные науки (электронное научное издание). – Краснодар, ООО «Наука и образование». – 2013. – № 6 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.online-science.ru/m/products/economi_science/gid837/pg0.
6. Наконечна Н.В. Концептуалізація облікових систем [Текст] / Н.В. Наконечна // Науковий вісник НЛТУ України. – 2009. – Вип. 19.4. – С. 191-198.
7. Нападівська Л.В. Управлінський облік : значення та застосування у практичній діяльності вітчизняних підприємств в умовах ринкових відносин [Текст] / Л.В. Нападівська // Бухгалтерський облік та аудит. – 2009. – № 8-9. – С. 78-93.
8. Облік і аудит у банках [Текст] / О.В. Васюренко, Л.В. Сердюк, О.М. Сидоренко та ін. ; за заг. ред. О.В. Васюренка. – К. : Знання, 2008. – 623 с.
9. Облік і аудит у банках [Текст] : підручник / А.М. Герасимович, Л.М. Кіндрацька, Т.В. Кривов'яз та ін. ; за заг. ред. проф. А.М. Герасимовича. – К. : КНЕУ, 2004. – 536 с.
10. Пилипів М.І. Формування інформаційних облікових потоків у системі ділового партнерства банків / М.І. Пилипів // Ефективна економіка. – 2013. – № 8 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2266>.
11. Положення про організацію бухгалтерського обліку та звітності в банківських установах України. Затверджене постановою Правління НБУ 30.12.98 р. № 566 [Текст] // Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності. – 1999. – Вип. 3. – С. 14.

12. Табачук Г.П. Фінансовий облік у банках [Текст] / Г.П. Табачук, О.М. Сарахман, Т. М. Бречко. – К. : Центр учбової літератури, 2010. – 424 с.
13. Фінансові ринки // Статистика : [сайт] / Національний банк України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.bank.gov.ua.
14. Чацкіс Ю.Д. Визначення методів формування системи облікового забезпечення управління суб'єктами господарювання / Ю.Д. Чацкіс, О.А. Наумчук // Вісник ДНУЕТ ім. М.Туган-Барановського. – 2009. – № 4 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://archive.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/vdnuet/econ/2009_4/30.pdf.

Пилипів Н. И., Пятничук И. Д. Формирование учетно-информационного обеспечения системы делового партнерства банков

В статье исследованы вопросы сущности системы делового партнерства банков. Проведен анализ современного состояния бизнес-связей в системе делового партнерства банков. Исследовано информационное обеспечение в системе делового партнерства коммерческих банков и обоснована необходимость выделения деловых партнеров разных уровней. Выявлена взаимосвязь учетной системы банка с другими подсистемами управления и формирования отчетности. Обоснована необходимость выделения отдельных учетных операций в автоматизированных информационных системах банка и определены их строение для целей делового партнерства. Доказано, что формирование качественного учетно-информационного обеспечения системы делового партнерства банков способствует эффективной реализации бизнес-связей, является основой для проведения анализа и формирования стратегии поведения банка с его партнерами.

Ключевые слова: *учетно-информационное обеспечение, учетная система, деловое партнерство, деловые партнеры, деловая репутация, бизнес-связи, банки.*

Pylypiv N. I., Piatnychuk I. D. Formation of accounting and information software systems of business partnership banks

This article explores the question of defining the essence of the system business partnership banks. The analysis of the current state of business relationships in the system business partnership banks. Investigated information support in the system of business partnership the commercial banks and substantiates the necessity separation of business partners at different levels. Discovered the dependence of bank accounting system with other subsystems management and reporting. Grounded necessity separation certain accounting operations in automated information systems of the bank and their structure determined for the purposes of business partnership. Proved that the formation of high-quality accounting and information support system business partnership banks contribute to efficient implementation of business relationships as a basis for analysis and strategy formation behavior of its bank partners.

Key words: *accounting and information support, accounting system, business partnership, business partners, business reputation and business relationships, banks.*

